

[Dorte Bennedsen]

pe ude. Vi vil sende pengene ud til Kroatien, som har sagt nej, vi vil sende pengene ud til Slovenien, til Ungarn osv., som ikke har villet acceptere den form for støtte; men vi vil ikke have flere fra Bosnien til Danmark. Vi har nogle, men man skal ikke have flere hertil. Det er stort set det, Det Konservative Folkeparti har sagt i dag.

Gert Petersen (SF):

Ja, det er noget af det samme, jeg sad og tænkte over, for jeg forstod – men det er da muligt, at jeg har misforstået det – hr. Helge Adam Møllers svar på spørgsmålet, om man på en eller anden måde kunne presse de modvillige kroater til at tage imod disse dansk finansierede flygtninge og oprette dansk finansierede flygtningelejre, sådan, at det mente han at man kunne, og det havde man hidtil forsmet.

Jeg forstod det sådan, at når de bosniske flygtninge havde søgt om visum i Zagreb, skulle den danske regering tilbyde Kroatien – jeg tror, ordene en milliard kroner blev nævnt, men det kunne selvfølgelig også være et andet beløb. Og hvis kroaterne var så frække, at de sagde nej til at indrette flygtningelejre for disse mange penge, ja, så måtte de pågældende flygtninge blive i Kroatien; vi kunne ikke tage dem. Jeg ved ikke, om det er en misforståelse, men sådan måtte jeg forstå det.

Dertil vil jeg sige, at hvis man søgte at gennemføre det, så ved jeg da godt, hvordan Kroatien ville reagere: De ville gøre deres yderste for at hindre flygtninge i at komme ind i Kroatien, for så kom de jo til at hænge på dem, og det har de ikke råd til, det kan de ikke længere klare. Derfor vil de gøre deres yderste for at hindre flygtningene i at komme ind. Det er, hvad der vil komme ud af det.

I går havde nogle medlemmer af Det Udenrigspolitiske Nævn lejlighed til at være sammen med den polske udenrigsminister, og han sagde sådan – enten det nu var med undren eller med beundring, det ved jeg ikke rigtig – lidt om, at det var forbløffende, så stærkt Folketinget, parlamentet i Danmark, var inddraget i udenrigspolitik – det var han åbenbart ikke rigtig vant til hjemme fra det polske – og det er der også noget om. Det er endda gået så vidt, at Folketingets Retsudvalg har været på besøg i Kroatien og jo altså på det nærmeste

har ført forhandlinger, som en regering ellers fører. Jeg har fået det indtryk – jeg har ikke selv været med – at Retsudvalget har fulgt op på regeringens ønsker over for den kroatiske regering og har spurgt, om de ikke nok vil oprette dansk finansierede flygtningelejre derude. Og Retsudvalget – Folketinget selv – har fået det svar, at det vil og kan de ikke.

Derfor synes jeg, som jeg sagde tidligere, at punkt 3 i De Konservatives og Venstres forslag om motiveret dagsorden er et forslag om at gå på vandet. Det er et forslag uden bund i virkeligheden, og det ved Folketinget – det er ikke bare regeringen, der ved det, men Folketingets medlemmer ved det også – og derfor må punkt 3, hvis det skal tages alvorligt, tolkes, som fru Dorte Bennedsen har gjort. Jeg tror nu nok så meget, at der er tale om partipolitik og udnyttelse af situationen og den slags ting. Jeg nægter at tage det helt alvorligt; så godt tror jeg alligevel om De Konservative – men det er måske naivt af mig.

Jeg må sige, at vi heller ikke kan stemme for Fremskridtspartiets dagsordensforslag og vil stemme imod det. Jeg er faktisk enig med den konservative ordfører på det punkt, at selvfølgelig må flygtninge- og indvandrerpolitik indgå i en valgkamp sammen med alle mulige andre spørgsmål, og det er dér, emnet hører hjemme, så det diskuteres i en helhed; men at tage det ud og isolere det og gøre det til tema for en folkeafstemning, det mener jeg virkelig ville være at indbyde til den store racistiske offensiv herhjemme, ikke nødvendigvis fra noget parti her – men måske også – men i hvert fald fra visse kredse i befolkningen, som heldigvis led stort nederlag ved kommunevalget, men som ville få en chance af helt anderledes dimensioner i tilfælde af en folkeafstemning. Derfor hører det hjemme i den almindelige, normale valgkamp og ikke andre steder.

Steffen Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet mener i modsætning til nogle af de tidligere ordførere – jeg tænker på hr. Peter Duetoft og hr. Bjarne Ørum – at det naturligvis bør indgå i finanslove, planlægning og budgettering, hvilke ressourcer man skal afsætte til forskellige formål. Hvis man vil afsætte midler, må man naturligvis planlægge, hvor langt de kan strække. Det har ikke noget at gøre med at være kræmmeragtig; det har noget at